

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 18.10.2016
Sayı: 820

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Ülkemizde yoksulluk önemli boyutlara ermiştir. Gelir dağılımındaki denge giderek yoksullar aleyhine bozulmaktadır. Gelir eşitsizliği oranlarının yoksullar adına bozulması en çok çocukları etkilemektedir. Çocuk yoksulluk oranı artışı ülke geleceği için de önemli bir sorundur. Çocuklar için ayrılan kamu kaynaklarının sınırlı olması da sorunun derinleşmesine neden olmaktadır. Çocukların büyüdüğü çevre, fiziksel ve toplumsal yapı itibari ile de çocukların geleceği adına önemlidir. Yoksullukla mücadelede çocukların durumları, sorunları, yapılması gerekenlerin araştırılması için Anayasanın 98, İçtüzüğün 104 ve 105. maddeleri uyarınca bir Meclis araştırması açılmasını arz ederim. 03.10.2016

Fatma Keleş Hürniyet

Kocaeli MV.

Karım Arslan
Denizli

Ömer Fethi GÜRER
Niğde Milletvekili

Candem TÜCESER

Telindeğ MV

Zahsin TANIRAN
Kocaeli
Sakarya

Ömer Fethi GÜRER

Onursal ADİBÜZEL
BT. MV

Çetin ARİK
Konya

Zihra Şimşek

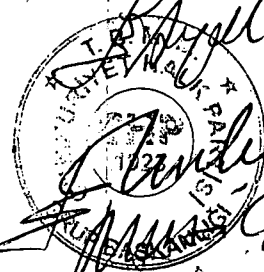
İrfan BAKIR
İSTANBUL MV.

Erkan Şepkin
Bursa MV

Abdülkerem
İstanbul MV
Necdi BÜYÜKBOY
KIRSELAZLI

Özcan Purcu
İzmir

Özcan Purcu
İzmir

GEREKÇE

2015 TÜİK verilerine göre sürekli yoksulluk çeken nüfus % 15.8'dir. en zengin grup ile en yoksul grup arasında gelir farkı 7.6. kat seviyesine ulaşmıştır. 23.1 milyon kişi maddi yoksun tanımlaması içinde kalmaktadır. Ülkemiz gelirinin % 46.5'inin zengin gruba gitmesi ve bir önceki yıla göre en yoksulların payında % 6.1 düşme olması gelecek adına düşündürücüdür. Yoksulluğun büyük bölümü aileden devam edegelmektedir. Baba ve annenin eğitim düzeyi, aile gelirinin sınırlı olması, okul çevresi eğitimin durumu çocukların yaşamını önemli etkilenmektedir. Hiç şüphesiz çocukların yaşama başlangıcında eşit fırsatların sunulması ve hazırlanması devletin görevi olmalıdır. Bunun yapıldığı söylenemez.Devlet yoksul aileden ve yoksul çevreden kaynaklanan yoksunlukların etkilerini kaldıracak çalışmalar yapmak zorundadır. Toplumsal eşitsizlikler ile birey doğumu yeri ve aile yapısı ile oluşan eksiklikleri devlet bertaraf ederek koşullarını diğer olumlu olanaklarla benzeştirmelidir. Yoksulluğun kırılabilmesinde yoksul çocukların alacakları eğitimin de önemi büyüktür. Dar gelirli çocukların eğitime devam etme oranları ve bu bağlamda eğitimden sağladıkları fayda da bu araştırma ile kapsamlı ele alınmalıdır. Okullar ve okul türleri arasında farklılaşmaların yoksul çocukların eğitimlerine yansımaları da bu kapsamda irdelenmesi gereken bir konudur. İlköğretim sonrası yoksul çocukların eğitimlerini sürdürebilmelerini olanaklı kılabacak desteğin devlet tarafından hangi oranda verildiği de izlenmesi gereken diğer bir konudur. Farklı kurumlar eli ile sağlanan burslar ve bu bağlamda yapılan çalışmalar da kurumlarla da görüşülerek değerlendirilmelidir. Sorunun aşılması yoksul ve yoksun çocukların eğitimleri ile yaşam olanaklarının iyileştirilmesi ve eğitim sonrası iş olanaklarına ermesi, aileden yoksulluk sürekliliğinin aşılmasında önemli bir yaklaşım olacaktır. Okullarını terk eden çocukların, suça yönelen çocukların, uyuşturucu vb. alışkanlıklarla buluşan çocukların süreç içinde toplum dokusuna verecekleri olumsuzluğu da bertaraf edecek koşulların, çocukların lehine dönüşmesi ve düzenlenmesi ile olasıdır. Yoksulluğun gelecek kuşaklara aktarılmaması, hiçbir çocuğun olanaksız kalmaması adına mevcut durumun incelenmesi, yeni yasal düzenlemelere olanak tanıyacak kurumlar, demokratik kitle örgütleri ve mevcut uygulamaların da ele alınacağı ve çözüm önerileri ile destekleneceği bir Meclis araştırması açılması talep ediyoruz.

